

תלמודו בידו

דף נד עמוד א

- א** [א] בא על יבמתו בעודו ישן או כשהיא ישנה, האם קנאה ?
- ב** [ב] נתקשה לאשתו או לדבר אחר ובעל את יבמתו, האם קנאה ?
- ג** [ג] נפל מן הגג ברוח מצויה ונתקע באשה והזיקה, האם חייב לשלם ?
- ד** [ד] כיצד דורשים "יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה" ?

- א** [א] ישן: נתקשה בשנתו ובעלה בעודו ישן, לא קנאה. שכך אין בו דעת, ואין קנינו קנין. מתנמנם: בא עליה כשהוא מתנמנם ועונה לקוראיו בשנתו אך אינו יכול להשיב סברא, קנאה. ישנה: בא עליה בעודה ישנה, קנאה.
- ב** [ב] נתקשה לאשתו: נפל מן הגג ונתקע ביבמתו באונס, לא קנאה שלא נתכוון לביאה כלל. תקפתו יבמתו ובא עליה לאונסו, קנאה. תקפוהו גויים ודבקום זה בזה באונס ובא עליה, קנאה.
- נתכוון להטיח זרעו בכותל: והטיח ביבמתו, לא קנאה. שלא התכוון לשם ביאה כלל. נתכוון להטיח זרעו בבהמה: והטיח ביבמתו, קנאה. כיון שנתכוון לשם ביאה בעולם.
- ג** [ג] חייב בתשלומי נזק, צער, ריפוי ושבת. ופטור מבושת, כיון שלא נתכוון לבייש.
- ד** [ד] יבמה יבא עליה: קונה בכל ביאה שהיא, בין בשוגג ובין במזיד, בין באונס ובין ברצון. ולקחה: קונה אפילו בביאה שלא כדרכה. [וביאה כדרכה נלמדת מ"להקים שם לאחיו"].
- ויבם: רק ביאה גומרת בה להיות כאשתו, ולא כסף ושטר.
- ויבמה [יתור האות ה']: מייבם אפילו בעל כרחה.